

מאור יוסף

גליון שבועי לע"נ מו"א חזקיה יוסף חיים בן שרה ברכה

פרשת שלח לך גליון: 206

מאור יוסף

לע"נ מו"א
חזקיה יוסף חיים
בן שרה ברכה

מימתק לשולחן שיבת

ומכירה מיד רואה קרי (מגילה טו). המלכים היו שובבים עמה ולכן נקראת רחב הזונה. אמר מר: אין לך כל שר ונגיד שלא בא על רחב הזונה. אמרו: בת י' שנים היתה כשיצאו ישראל ממצרים וזנתה כל מ' שנה שהיו ישראל במדבר. אחר ל' שנה נתגיירה. אמרה: ימחול לי - הקב"ה, בשביל - בשכר חבל ופשתים וחלון (ובחיים קטו). כשכלב ופינחס נשאר ללון בבית רחב הדבר עשה לו כנפיים - עוף השמים יולך את הקול והדבר נודע למלך יריחו, שנאמר: "ויאמר למלך יריחו לאמר, הנה אנשים באו... לחפר את הארץ" (ב ב). מיד שלח המלך שליחים אל רחב וצו חיפוש בידם ופקודה בפייהם בזה הלשון: "הוציאו האנשים הבאים אלך אשר באו לביתך! כי לחפר את כל הארץ באו" (ב ג). רחב העלתה את כלב ופינחס על הגג כדי להציפנים אך פינחס אמר לה שאין צורך שתטמין אותו מכיון שהוא מלאך רואה ואינו נראה, כמו שנאמר: "כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו, כי מלאך ה' צבאות הוא" (מלאכי ב ז). ואכן כך היה כשערכו חיפוש לא ראוהו אעפ"י שעמד לפנייהם ולא נטמן, וביקש שתטמין רק את כלב ואכן כך עשתה והטמינה את כלב בפשתי העץ הערוכות לה על הגג. אחר שיצאו שליחי המלך לרדוף אחריהם כעצת רחב, עלתה אליהם אל מקום מסתורם "ותאמר אל האנשים ידעתי כי נתן ה' לכם את הארץ, וכי נפלה אימתכם עלינו וכי נמגו כל ישבי הארץ מפניכם" (ב ט). חיל ורעדה אחזת ביושבי הארץ מפניכם וכולם שמעו מנפלאות ה' בקריעת ים סוף והנצחון המוחץ במלחמת עוג מלך הבשן וסיוחן מלך האמורי אימה ופחד נפל על כולם וימס לב כולם ואין עוד רוח גבורה באישי מפניכם. ומכיון שאני עשיתי עמכם חסד אני רוצה שתשבועו לי שתחזירו לי חסד ובעת הכיבוש תשאירו אותי ואת משפחתי בחיים. המרגלים קבלו את דבריה אך תנאי עשו עמה שבעת הכיבוש כל משפחתה ישארו בתוך הבית "והיה כל אשר יצא מדלתי ביתך החוצה דמו בראשו ואנחנו נקים" (ב יט). ולסימן היכר ביקשו ממנה שתקשור בחלון שדרכו הורידה אותם שימלטו את החבל בצבע אדום - תקוות חוט השני וכך ידעו עמ"י שהבית הזה שמור מכל משמר. באותה שעה שרתה על רחב רוח הקודש ואמרה להם: "ונחבתם שמה שלשת ימים עד שוב הרדפים" (ב טו), כי אין הקב"ה מניח צדיקים בצרה יותר משלושה ימים. דברי רחב מצאו חן בעיני הקב"ה שאעפ"י שהיתה גויה אמרה: "כי ה' אליהם הוא אלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת" (ב יא). וכן דאגה להציל את נפשות משפחתה ממות. בשכר זה נתן לה ה' ארבות ימים, ויצאו ממנה נביאים. התגיירה ונשא אותה יהושע בן נון לאשה. שמונה נביאים והם כהנים יצאו מרחב הזונה, ואלו הן: נריה בן ברוך ושירה מחסיה ירמיה חלקיה חנמאל ושלום. רבי יהודה אומר: אף חולדה הנביאה מבני בניה של רחב הזונה היתה (מגילה יד). בזכות החסד שעשתה רחב עם המרגלים והורידה אותם מהגג בעזרת חבל, ניצל ירמיהו הנביא שהיה מצאצאיה ע"י שהעלוהו מהבור בחבלים. גם אצל חזקיהו מלך יהודה הזוכרה רחב, כשחלה את חוליו למות ויסב חזקיהו את פניו אל הקיר והתפלל מקרות לבו אל ה' שירפאהו, וכך אמר בתפילתו: רבוש"י! רחב הצילה שני נפשות את פינחס וכלב ובזכות זה הצלת לה את כל משפחתה שמונה כמאתיים איש. אבי זקני דוד המלך קרב אלך מאה וחמישים אלף גרים. א"כ בזכותם תן לי את נפשי והחייני מחללי! שמע ה' את תפילתו והוסיף לו חמש עשרה שנים על שנתו. (סיפור מן ההפטרות)

"וישלוזו יהושע בן נון מן השטים שנים אנשים מרגלים" (יהושע ב א הפטרת פרשת שלח לך) אין לך חביב לפני הקב"ה כשליח מצוה, שהוא משתלח לעשות מצוה ונותן נפשו כדי שיוצליח בשליחותו. ואין לך בני אדם שנשתלחו לעשות מצוה ונותנים נפשם להצליח בשליחותם כאותם שני שלוחים ששלח יהושע בן נון, שנאמר: "וישלח יהושע בן נון מן השטים שנים אנשים". ומי היו? שנו רבותינו: אלו פינחס וכלב, והלבו ונתנו נפשם והצליחו בשליחותם (תנחומא שלח א). יהושע בן נון משרת משה תופס את הפיקוד ושולח לרגל את הארץ. הוא בוחר למשימה חשובה זו בשני גבורי רוח אבירי לב, את כלב בן יפונה שלימים נהיה ממנהיגי דור המדבר ודור הכיבוש. נשא לאשה את - מרים הנביאה אחות אהרן ומשה. נמנה בין שנים עשר המרגלים ששלח משה גיסו לתור את הארץ, באמצע מסע הריגול פרש מחבריו והלך לחברון להשתטח על קברי אבות וביקשם לעורר עליו רחמים שלא יהא ניסת בעצת המרגלים (סוטה לד). בחזרתם נקט תכסיס של העמדת פנים כאילו הוא בעצה אחת עמהם ובאופן זה הצליח להשתיקם "ויהס כלב את העם" (במדבר יג ל). קיבל במתנה את קרית ארבע היא חברון כשהיה בן שמונים וחמש וחבירו יריגול היה פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן, שהיה מצביא במלחמת חמשת מלכי מדון. היה קנאי לה' "בקנאו את קנאתי" (במדבר כה יא), ולכן זכה לברית שלום "והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהנת עולם" (במדבר כה יג), בזכות זה זכה ועמדו ממנו בבנין ראשון שמונה עשר כהנים ובבנין שני שמונים כהנים. כשניתן צו ה' לאמר: "קום עבר את הירדן" (א ב). שלח יהושע בן נון את כלב בן יפונה ואת פינחס בן אלעזר הכהן שהיה משוח מלחמה, לתור ולרגל את הארץ ואת העיר יריחו. לפני צאתם למשימה תידרך אותם יהושע כדי שלא יבחינו בהם ואמר להם שילכו בלש ובחשאי ויעשו עצמם כחרשים ואז אנשי העיר לא יסתירו דבריהם מפניהם וכך יגלו את סודות המדינה. וכן הציע להם למכור כלי חרס וילכו כתגרים ויכריזו על מרכולתם: מי רוצה לקנות קדרות? כל מי שרוצה יבוא ויקנה, וכך יתערבבו בין הבריות וישמעו מה בפייהם. והנה כשהולכים אנשים ייחידים לרגל ארץ נכריה לבוא עליה למלחמה, הלא נס ממש הוא אם אין מרגשים בהם, וחייהם נתונים בסכנה. ומצד ההגיון היו צריכים לפחד ולא להיות בטוחים בעצמם שלא יכשלו בדרך זו. אך אזרו עוז ואומץ והלכו ליריחו. כלילה הגיעו לבית אשה ושמה רחב הזונה הן על שם שהיתה מוכרת מני מזונות והן ע"ש שהיתה זונה - פרוצה. לרחב היתה מסעדה - פונדק ובה היו סועדים מלכים ורוזנים קציני העם ושוטרים. ובדרך כלל המלכים והקצינים קובעים פגישה חשאית במסעדה ושם משוחחים על דברים שעומדים ברומם של עולם בענייני הצבא והממלכה וכך ידעה רחב את המתרחש. וכיון שרחב היתה יפת תואר ויפת מראה כמו שחז"ל מונים אותה בין ארבע נשים יפהפיות שהיו בעולם. תנו רבנן: ארבע נשים יפהפיות היו בעולם: שרה, אביגיל, רחב ואסתר. רחב בשמה זינתה - המזכיר את שמה נגרר אחר תאות זנות. א"ר יצחק: כל האומר רחב רחב והוא יודעה

השבוע העלוך מוקדש

לרפואת נחמיה בן מרים, לע"נ נחמיה שולמית, לזיווג הגון נחמיה בן חנה ברכה,

ניתן להקדיש את הגיליון לרפ"ש/לע"נ/לפרי בטן/להצלחה, בקו מאור יוסף 079-6076-711 -שלוחת העלון-2

סיפור לשיבת כאחד הגדלים הזריזים

בשעה טובה... נו אז האולטרא-סאונד אומר שאין ידיים, אין רגליים. לא נעים. אבל זה רצון השם, ואתם יודעים מה, אגלה לכם סוד. הבורא יתברך דואג לכל יציר נברא. ואם חלילה הוא צריך להיוולד עם איבר חסר, הוא משלים לו זאת עם איברים אחרים. הסכיתו ושמעו ר' אליעזר וגברת גרציה", ליטף חיובו של הרב את פניהם העגומות של בני הזוג "רבי יעקב מעמדון מספר שבזמנו היה סופר סת"ם, שכתב מזוזות וספרי תורה הכי יפים ומהוקצעים באותה תקופה... עם הרגליים.

"כן, כן, עם הרגליים, כי הוא נולד בלי ידיים, וקיבל ברגליו, שהפכו לידיו, עוצמות וכישורים חסרי תקדים, ובנוסף הוא היה ירא-שמים ואנשים עמדו בתור לקנות ממנו ספרי תורה, תפילין ומזוזות. אגלה לכם עוד סוד, אחד מחכמי הדורות היה גביה בן פסיסא, הוא נולד עם גיבנת ועליה עוד גיבנת. בקיצור כיעור לשמו. כשהגיעו שליחי העם המצרי למלך אלכסנדר מוקדון ותבעו שעם ישראל יחזיר להם את ביזת מצרים, חכמי ישראל עמדו פעורי פה ולא ידעו מה להשיב. אבל גביה בן פסיסא ביקש להישלח, והשיב למצרים התובעים לאוזני המלך, שהוא מוכן להשיב את ביזת מצרים, בתנאי שהם, המצרים, ישלמו שכר עמל הכפיים של עבדי ישראל, 60 ריבוא עבדים כפול 400 שנה. המצרים ביקשו זמן לחשוב שלושה ימים, ולא שבו עד היום. ואם תשאלו מנין לגיבן הזה חוכמה כל כך גדולה. התשובה פשוטה: הכל בזכות אמא שלו פסיסא, שבנתה את אישיותו, שחינכה אותו שהגיבנת היא לא מגבלה, ושאינ חכם ונבון כמוהו. וכך הוא צמח לאילן מפואר של חוכמה ויראת שמים מבלי רגשי נחיתות על כי גיבן הוא. גם במקרה שלכם, אני אומר דבר דומה. מי יודע איזה שכל מבריק ואיזו נשמה מופלאה נטועים בגוף הזה שיש שטוענים שאין לו ידיים ורגליים. מזל טוב, מזל טוב ושיהיה לברכה".

חלפו להן שמונה שנים.

הרב ז. הגיע לחתונה משפחתית בירושלים. לפתע ניגש אליו ילד כבן 7 ושאל: כבוד הרב האם אתה מכיר אותי?

הרב ז. נוהג להשיב לילדים "כן, אני מכיר אותך רק תזכיר לי מהיכן".

"אתה היית הסנדק שלי" השיב הילד המתוק מביט במבט חד עם זוג עיניים נבונות "אני משכונת "ארחי הלבנון", מירושלים, ואמא שלי מורה".

"אתה אביתר?! אני לא מאמין, היכן אתה לומד? באיזה סוגיה? נו ומה אומר רש"י, ומה מקשה עליו התוספות? נו ואיך הריטב"א מיישב זאת? ורבנו חננאל? אוי, אוי, איזה תלמיד חכם אתה אביתר" סיכם הרב. אחרי דקות ארוכות של פלפול תלמודי, אחז הרב ז. את ידיו של אביתר הקטן ופרץ עמו במחול סוחף לצלילי התזמורת. "כיצד מרקדין לפני הכלה".

גרציה ואליעזר מחו מרחוק דמעה של אושר, אביתר המוכשר שלהם, עם יד אחת בריאה ויד אחת תותבת, עם רגל אחת בריאה ורגל אחת תותבת, רקד בקצב מעורר כבוד, כאחד הגדלים הזריזים שבחבורה, עם גדול הדור. כן זה שנתן להם עצה שכולה אומרת כבוד לתורה, והודייה למי שאמר והיה העולם.

כן, כן, ראוי לסכם ולהדגיש, באולטרא-סאונד ראו, אבל לא ראו כמו שצריך, וגם אם ראו כמו שצריך, מי אנחנו שנכניס עצמנו לכבשן ההנהגה של ריבון העולם, שמחליט בסופו של כל הריון עם כמה איברים יוולד התינוק. אל תבטחו באולטרא-סאונד, שאין בו תשועה. התברכו מגדולי הדור ותושעו.

כיצד מרקדין, ריקוד תורה שאין בו שמץ של תותב.

(קובי לוי)

זו היתה ציפיה מורטת עצבים. לא היה יום, לא היה לילה. התפילות קרעו שחקים והגיעו עד כיסא הכבוד. ב(!!). רוצים בן, אחד, בריא שנגדל אותו, נטפח אותו, נחנך אותו ונשלח אותו לתלמוד-תורה, שנכזה שיהיה לנו צאצא תלמיד חכם וירא אלוקים. איך אפשר – ריבוננו של עולם – להקים משפחה מבלי לזכות לפרי בטן, לפעייה של תינוק, לחיוך הראשון, לשיח המצחיקה בקידמת החך העליון, לנפנופי הידיים העקשניות, להחלפות, לבקבוקי המטרנה האינסופיים. איך אפשר?!

אליעזר וגרציה אדמון לא התייאשו, גם אחרי 18 שנות נישואין עקרים הם היו בטוחים שיש תקווה, שהקב"ה יאזין לתפילתם ואל שוועתם, והישועה בוא תבוא. בן או בת – העיקר המשכיות.

גרציה אדמון אשה חרוצה וחזקה. חברותיה לעבודה מתארות אותה כמורה יסודית, קפדנית, אבל שופעת חמימות לתלמידותיה. חמימות לחוד, וזריזות לחוד. ההומור אמנם לא היה צד חזק באישיותה, אבל המורות וגם התלמידות ידעו שעצב גדול מימדים שוכן בליבה, ולמי יש מצב רוח לבדיחות באקלים הבודד הזה. כולן ידעו למה, רבות מהן במשך השנים שיננו את שמה ושם אמה, גרציה בת נעמי שמחה, לזרע של קיימא. אמן.

אליעזר אדמון שכיר בחברת שיווק של צעצועי ילדים, יהודי פשוט וירא שמים בתכלית. בעודו עוסק בנסיעות מקצה הארץ לקצה, הוא משנן משניות וגורס מזכרוננו את הסוגיה האחרונה של הדף היומי, עליה היה שוקד בערב של יום.

אליעזר וגרציה תמכו ועודדו זה את זה, אבל הכתלים הריקים, ההווה הכבד והשקט הנורא העיבו על שמחת חייהם. בן. רוצים בן. כמה אפשר לחכות?

מסובב כל הסיבות נענה לתפילתם. הודו להשם כי טוב כי רב חסד הוא. אליעזר וגרציה החליטו לשמור בסוד את הבשורה הטובה, בבחינת אין הברכה שורה אלא בדבר הסמוי מן העין, וכאן במקרה הזה צריך גם המון המון ברכה וסיעתא ד'ישמיא.

בשליש השני של ההריון, ולאחר שנעצה עם רופאת המשפחה, יצאו הזוג אדמון לבצע בדיקת אולטרא-סאונד, כדי לשמוע ולשמוח שהכל מתנהל בצורה בריאה ותקינה.

רצו לשמוע...

"צר לי" אמר להם ד"ר בליבשטיין בעיניים כבויotes "אבל האולטרא-סאונד חושף בעיה כאובה שיש לעובר. אני יודע שאתם מצפים לתינוק למעלה מ-18 שנה, אבל אינני יכול להסתיר את המימצא הקשה...".

גרציה ואליעזר היו ישובים מולו, ועננה שחורה של קדרות החלה לסחרר אותם, והפכה את אבריהם לכבדים מנשוא. האם זה נסיון שלא יוכלו לעמוד בו? האם לא כדאי שהאדמה תבלע אותם? אולי אנחנו רק חולמים? "האמינו לי משפחת אדמון, המימצא הזה הוא נדיר, לעובר שלכם אין גפיים. לא ידיים... לא רגליים. הראש והגוף תקינים, הדופק סדיר... אבל...".

בכי כזה קורע לב, לא שמע ד"ר בליבשטיין מאז נכנס לתפקידו כרופא לפני 30 שנה. מרירות ויגון של 19 שנים עמוסות תקוות שנתמססו, נשפכו כמפלים אדירים על שולחנו, והוא נותר ישוב מאובן ונבון. "הלואי ואני טועה... ביקשתי גם את חוות דעתו של ד"ר מגן, ולצער... אני ממש מצטער...".

ד"ר בליבשטיין הגיש לבני הזוג כוסות מים קרים, ורק אחרי שעה ארוכה הם אדו כוחות נפש וגוף לצאת מן המרפאה, אל אופק מבהיל לא פחות מעידן העקרות. כבוד הרב, אלה הממצאים. מה עושים? שאל אליעזר אדמון בעיניים לחות את גדול הדור. אנחנו מחכים לתינוק הזה עוד מעט 19 שנה. מה עושים?

הרב ז. הרים את עיניו הטהורות והברורות וחייך חיוך ענק של טוב לב ואהבת ישראל במימדים של אטמוספירה. חיוך שנכנס ללב הפצוע כמו תרופה מדהימה שפותרת כל מכאוב. אקמול של כל המחלות. "הו, ידידי החשובים אליעזר וגרציה אדמון, מזל טוב. אני שמח בשמחתכם. שיהיה

הלכה שיבועית

ע"פ פסקיו של מרן הגר"ע יוסף זצ"ל

נגע בנעל של קטן

הנוגע בנעל של קטן אם הוא מגיל שהקטן הולך כיון שהנעל מתלכלכת בהליכה חייב בנטילה, אבל כשאינו הולך עם הנעלים אלא רק מעט וכיוצ"ב אינם נקראים נעלים, ופטור מנטילה.

טיפול בתינוק באמצע שינה

הקם באמצע שינת הלילה לטפל בקטן וליתן לו בקבוק וכדו' רשאי להקל לגעת בבקבוק בלא נטילת ידים.

מתוך הספר ידי כהן הלכות קטן
לרכישת הספר 052-764-4642

צניעות בלבישת הבגדים

יש לחנך את הקטנים בהא דמבואר בשו"ע (סי' ב סעי' א): "אסור לגלות מבשרו שדרכו להיות תמיד מכוסה". אמנם מקומות בגוף שדרך הקטנים לגלותם יש להקל שאין צריך להיות מכוסה אף בקטנים שהגיעו לחינוך.

סדר נעילת נעלים

אף קטן הנועל נעלים ינעל נעל ימין תחילה, וגם לעבין הקשירה יקשור נעל שמאל תחילה. וכן הדין בקטנה.

החיוך הסיבועי

כומר חלה ונטה למות, אמר לחבריו: "אין לי מנוחה, רימיתי אותך במאות אלפי דולרים" "תנוח דעתך" ענה חברו, "אני הוא זה שהרעלתי אותך....."
שופט בבית משפט פונה לנאשם ושואל: "למה לא שכרת עורך דין?" הנאשם: "אף עורך דין לא הסכים לייצג אותי ברגע שהתברר להם שאני חף מפשע....."

הודעה חשובה שפרסם אברך לפני פסח

בשורה טובה והזמנה לחבריי הקרובים: ברוך השם זכיתי לסיים את הש"ס בסייעתא דשמיא, הנני להזמין בזאת את כל חבריי לבוא ולהשתתף עמי ולעזור לי לנקות גם את השו"ע והרמב"ם.....

הילולא דצדיקא

הרב מרדכי אליהו זצוק"ל - יום הילולא יום שישי כה' סיון

הרב מרדכי אליהו זצ"ל נולד בעיר העתיקה בירושלים בכ"א אדר תרפ"ט, לאביו הרב הגאון חכם שלמן אליהו זצ"ל, מגדולי המקובלים בירושלים. אמו היתה הצדיקה מרת מזל זצ"ל, אחות הרב יהודה צדקה זצ"ל, ממשפחת בעל ה"בן איש חי" אותו שם לו רבנו כנר לרגליו בפסיקותיו. העוני הרב ששרר בבית משפחת אליהו לא מנע ממרדכי הצעיר ללמוד תורה בהיותו בגיל אחד עשרה נפטר עליו אביו, בצעירותו התמיד הרב בלימוד תורה ובשימוש תלמידי חכמים מגדולי הדור. ביניהם הרב עזרא עטיה זצ"ל, ראש ישיבת פורת יוסף, הרב צדקא חוצין זצ"ל, מגדולי הרבנים בירושלים והרב אברהם ישעיהו קרליץ זצ"ל בעל ה"חזון איש", שהדריכו בדרכי אמונה ובטחון. מאוחר יותר היה הרב מקורב ל"זקן המקובלים" הרב מרדכי שרעבי, לבבא סאלי שקרבו באופן מיוחד. הרב אליהו נפגש כמה פעמים עם הרבי מלובאוויטש. בהיותו בן כ"ד שנים הרב נשא לאשה את הרבנית צביה מב"ת, ביתו של הרה"ג דוד עזראן זצ"ל, רבו של רבינו בישיבת "פורת יוסף". עם תום לימודיו בבית המדרש לרבנים ודיינים של הרב יצחק ניסים זצ"ל הרב עבר בהצטיינות את המבחנים, והתמנה לדיין הצעיר ביותר בארץ. הראשל"צ, הרב יצחק ניסים, הורה לרב לטפל בהעלאת עצמותיו של מן החיד"א זצ"ל ארצה מהעיר ליוורנו אשר באיטליה. בכ" באייר תש"ך הועלו עצמותיו של החיד"א להר המנוחות בירושלים, תחילה כיהן הרב כדיין בבית הדין הרבני בבאר שבע, שם עסק רבות בפתרון בעיות מסובכות כולל היתר עגונות. מקץ ארבע שנים עבר הרב לבית הדין הרבני האזורי בירושלים, ומאוחר יותר התמנה כחבר בבית הדין הרבני הגדול. בד' בניסן תשמ"ג נבחר לרב הראשי לישראל ולראשון לציון, יחד עם מו"ר הרב אברהם שפירא זצ"ל, ראש ישיבת מרכז הרב. רבנו הרבה להסתובב בקהילות יהודיות ברחבי העולם, כשהוא מדריך את ראשי הקהילה במלחמה בהתבוללות ומחזק את ידיהם בשמירת שבת,

הרב סבל ממחלתו במשך כשנתיים ימים, בהן הוא חי באופן פלאי, שהתמיה את כל רופאיו והמטפלים בו. במהלכו הוא עבר ניתוחים מורכבים מהם הוא יצא בשלום באופן שלמעה מדרך הטבע. סיפורים רבים נשירו סביב תקופת חוליו הפילאית של מן הרב. הרב אליהו נפטר בכ"ה בסיון תש"נ, כשהוא בן שמונים ואחת שנים. למעלה ממאה אלף איש השתתפו בהלווייתו. הרב נטמן בהר המנוחות בירושלים, בסמוך לציון החיד"א, שאת עצמותיו העלה לארץ חמישים שנים לפני כן. בניו, הרב שמואל שליט"א רבה של צפת וחבר הרבנות הראשית, הרב יוסף שליט"א ראש כולל "דרכי הוראה", עו"ד שלמה שעסק במגוון רחב של תפקידים ציבוריים בכירים והעומד בראש הקרן להדפסת ספרי הרב זצ"ל וכן חתנו הרב דניאל עמור הלומד בבית המדרש "דרכי הוראה" משייכים את דרכו ומורשתו.

אחת שיאלתי

מאוצרותיו של הרה"ג יצחק זילברשטיין

לקוח מתוך סדרת הספרים "אחת שאלתי" מאת המחבר הרב ארז חזני

• חייוג מספן •

שמעון חיג את מספר הפלאפון של ראובן, והמכשיר החל לרטט...
ראובן זנק לעבר המכשיר הרוטט, ושמעון נתק מיד ואזעיהמה
את השיחה, אלא שכל אחד מהם אחר את המועד ברגע אחד בלבד -
הנתוק של שמעון היה מאחר ברגע קט, ורגע לפני שהספיק ראובן לתפס
את המכשיר הוא כפל מהמרפסת הגבוהה וצנח למטה...

מעשה בראובן שהניח את מכשיר הפלאפון שלו על גבי מעקה
מרפסת דירתו שבקומה העשירית, וישב לשתות קפה.

שמעון חברו עמד במרפסת שממול, ובעינו החדה הצליח להבחין
בפלאפון שהנח על גבי המעקה, וסנטימטרים בודדים מפרידים בינו
לבינו נפילה...

בחסדי שמים לא הסתים מעשהו המרשע והטפשי של שמעון באסון
ובפגיעה בנפש, אך הפלאפון נחבט בעצמה בגג מכונתו של יהודה...

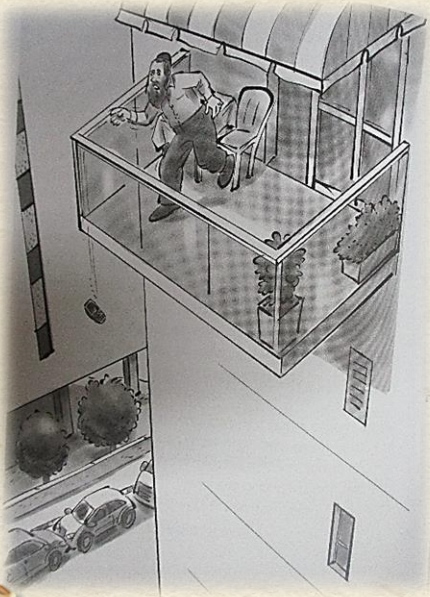
שמעון ידע שראובן רגיל להעמיד את הניד שלו במצב של "רטט"
(בתחילת הצלול), ונחשב בלבו - איך הוא משאיר את הפלאפון ללא
השגחה ויושב לו לשתות, הרי בכל רגע יתכן שתתקבל שיחה, וכדיוע
המכשיר הרוטט נע ונע, ומי יודע מה עלול לקרות למכשיר...

המכשיר נפץ לרסיסים, וגם לרכב של יהודה נגרם נזק.

לבו של שמעון נקפו על המעשה הטפשי שעשה. עכשו הוא בא ושואל:
"מהי מדת חיובי ביחס לנזקים שנגרמו לראובן וליהודה?"

חשב שמעון בלבו: אלמד את חברי לקח - אחיג לפלאפון שלו, אסכה
עד שהוא יצלצל שנים-שלושה צלצולים ואז אנתק. כך המכשיר לא
יספיק לפל, אלא רק ל'רטט' מעט ול'הרעיד' את ראובן. כך ילמד ראובן
לנהג בזהירות ולשמר על המכשיר שלו...

תשובה (א) הגם ששמעון המחייג לא בא במגת ישיר עם מכשיר הפלאפון,
מכל מקום הוא אינו נחשב לגרמא בנדיקין, כי החייג אל המכשיר הרי הוא
כחץ שנשלח על ידי המחייג, וחיב מדיו אדם המזיק. ואף אם נאמר שאינו
נחשב למזיק מ'כוחו', כי החייג לא נשלח ישירות למכשיר חברו אלא עובר
דרך אנטנה ומשם למכשיר, מכל מקום אדם המזיק חיב גם ב'כוח כוחו'.

ב) ובאשר להזק הרכב - הנה למדנו בגמרא (ב"ק ו'). שהמניח אבנו,
ספינו ומשאו בראש גגו, ורוח מצויה הולכתם והזיקו - חיב בתשלומי
נדיקין, משום שדומה הדבר לחייבי ה'אש' שחיבה התורה את המבעיר
לשלם, באשר היא מתפשטת ומזיקה (והרי זה כ'גירי ד'ליה' - כחצים שלו).
וממילא, אלו היה מתקשר אל ראובן אדם אחר (שאינו מודע למקום
המפאאות הפלאפון) היה נראה לחיב את ראובן בנזקים שהמכשיר גרם, כי
זו רוח מצויה ש'יתקשרו אליו והמכשיר יפל.

ובמקרה שאלתנו, שבו גרם המחייג באפן ישיר להפלת המכשיר, פשיטא
שהוא חיב בנזקיו ולא ראובן, ודומה הדבר לאדם שמניח את אבנו או ספינו
בראש גג ויכולים לפל ברוח מצויה, וקדם אדם אחר וזרקו בידים, שזדאי
הזורק חיב, הגם שהיו עשויים לפל בלעדיו, שכן מכל מקום עתה המזיק
גרם לנזק בנדים (והדברים מבארים בתוס' שם ד"ה לאתווי).

לסכנים: שמעון חיב בנזקי הפלאפון והמכונתו!

למחשבה...

השאלה השבוע: איך יתכן שוכר שהוא גם משאיל,
באתו חפץ, ובאתו זמן?

השאלה משבוע שעבר: מה ההבדל בין הדלקת נרות שאם הנר היה
דלוק כבר מבעוד יום האישה צריכה לכבות ולהדליק שוב ולברך, לבין
כסוי הדם שאם הרוח כיסתה את הדם לא צריך לכסות שוב?

קו מאוד יוסף
76711-366-07

תשובות ניתן לענות בקו
שלוחת העלון 2

תשובה: בנרות יש ענין של כבוד לכן צריך להדליק שוב,
משא"כ בכסוי הדם שצריך שהיה מכוסה ואם, הרוח כיסתה מספיק.

לתגובות והערות :

025806335aa@gmail.com   0548-503-613

על מנת לקבל בכל שבוע את העלון בפורמט הדגיטלי
נא לשלוח את המילה "עלון" לכתובת הנ"ל

שבת שלום ומבורר !